

ה"ת 33320/05/16 - גיל שטיינמץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

07 יוני 2016

ה"ת 33320-05-16 שטיינמץ נ' מדינת ישראל

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המבקש גיל שטיינמץ
נגד
המשיבה מדינת ישראל
החלטה

לפני בקשה להשבת תפוסים- טלפון נייד מסוג LG ופנקס חשבוניות השייך לעסקו של המבקש (להלן- "התפוסים").

המדובר בתפוסים אשר נתפסו בעת מעצרו של המבקש ביום 26.5.15 בגין חשד לביצוע עבירות סמים.

ביום 10.6.15 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים. במסגרת האישום הראשון מיוחסות למבקש עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקת כלים להכנה/ צריכה של סמים; במסגרת האישום השני מיוחסת למבקש עבירה של סחר בסמים מסוכנים ובמסגרת האישום השלישי מיוחסת למבקש עבירה של אספקת סם מסוכן. נוכח כפירתו של הנאשם נקבע התיק לשמיעת ראיות אשר טרם החלה.

בא כוח המבקש טען, במסגרת הבקשה, כי התפוסים נתפסו שלא כדין בניגוד לסמכות המשטרה לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיז) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן- "הפקודה") לפי שלא נטען כי נעברה בהם עבירה או שהם עשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה. כמו כן טען כי התפיסה פוגעת בקניינו של המבקש, וכי על כן יש להשיבם לידי המבקש.

בא כוח המשיבה, בתגובתו, התנגד להשבת התפוסים לידי המבקש. לטענתו מדובר במכשיר טלפון בו נמצאו תכתובות SMS בין הנאשם לבין קונה באישום השני, אשר המבקש הכחיש כי הוא בעליו וכי השליכו במהלך מרדף שהתבצע עליו על ידי שוטר, ולפיכך הטענה כי לא נטען שבמכשיר הטלפון נעברה עבירה אינה נכונה.

בתגובה שהגיש בא כוח המבקש לעמדת המשיבה טען כי מכשיר הטלפון שייך למבקש וכי זה לא הושלך במהלך מנוסתו מהשוטרים אלא נפל כתוצאה מנפילת המבקש. כמו כן טען כי אף אם במכשיר הטלפון קיימות תכתובות SMS אין בכך למנוע השבת לידי המבקש אשר אף מצהיר כי לא יטען לאי קבילות הראיות שהופקו מהמכשיר משום כלל הראיה הטובה ביותר ומשום שאין מדובר במכשיר העונה להגדרת "מחשב" בפקודת סדר הדין הפלילי.

ביום 5.6.16 התקיים דיון בבקשה.

בא כוח המשיבה טען כי בתיק החקירה קיימות מספר הודעות שמסר המבקש במשטרה כאשר באף לא אחת מהן טען כי מכשיר הטלפון שייך לו ובחר לשמור על "זכות השתיקה".

בא כוח המבקש טען כי הנאשם מצהיר שמכשיר הטלפון שייך לו וכי לא יטען לאי קבילות ראיות מכוח כלל הראיה הטובה ביותר. כמו כן טען כי אין עילה להמשך החזקת התפוס לפי שהמשיבה לא מבקשת את חילוטו. לשאלת בית המשפט האם נוכח הצהרתו כי מכשיר הטלפון שייך למבקש יסכים להשלמת חקירה באופן שימסור גירסה התואמת להצהרת הסניגור, השיב כי החקירה נסתיימה וכי ההליך הפלילי העיקרי מצוי בפתח שלב שמיעת הראיות. עוד טען כי מכשיר הטלפון דרוש אף לצורך הגנתו של המבקש אשר בכוונתו להציג תכתובות SMS לצורך הוכחת חפותו.

לאחר ששמעתי הטענות, מצאתי לדחות הבקשה.

באשר לפנקס החשבוניות הובעה במהלך הדיון הסכמת הצדדים כי התפוס המקורי יושב לידי המבקש לאחר שיצולם על ידי המשיבה. בכך הוסרה מן הדרך העתירה בעניין תפוס זה.

עיקר המחלוקת בין הצדדים היא, אפוא, בשאלת השבת מכשיר הטלפון. המדובר במכשיר טלפון אשר נתפס במהלך בריחתו של המבקש. בהינתן עובדה זו, אשר אין עליה מחלוקת, אני קובע כי תפיסת מכשיר הטלפון על ידי המשטרה נעשתה כדין מכוח סעיף 32(א) לפקודה באשר בנסיבות אלה התקיים חשד סביר הקושר את מכשיר הטלפון לביצוע עבירה.

במהלך חקירתו של המבקש במשטרה לא טען הוא לבעלות במכשיר הטלפון ובחר לשמור על זכות השתיקה. טענתו לבעלות במכשיר הטלפון עלתה במסגרת הליך זה על ידי הצהרה שהצהיר בא כוחו ואשר אינה יכולה להוות תחליף לאמרת הנאשם בחקירה. כמו כן ובנסיבות אלה ממילא אין הצהרתו של בא כוח המבקש כי לא יטען נגד קבילות ראיות שהופקו ממכשיר הטלפון יכולה להיחשב כמספקת.

עם זאת, בא כוח המבקש טען כי מכשיר הטלפון דרוש לצורך הצגת ראיות להגנת המבקש במשפטו. בא כוח המשיבה מתנגד להשבת מכשיר הטלפון למבקש אף בכפוף להצהרת בא כוחו והציע כי בא כוח המבקש יגיע למשרדי המשיבה ויעתיק את התכנים שהופקו ממכשיר הטלפון ונשמרו על גבי תקליטורים. בא כוח המבקש לא העלה התנגדות להצעת בא כוח המשיבה.

המשך החזקת מכשיר הטלפון בידי המשיבה דרוש לצורך תכלית ראייתית ולצורך חילוטו בסיום ההליך האפשרי אף מכוח סעיף 39 לפקודה.

בהינתן כך, ולפי שקיימת עילה להמשך תפיסה ומשניתן למלא רצונו של בא כוח המבקש בהעתקת החומר שהופק ממכשיר הטלפון, אני מורה כי מכשיר הטלפון לא יושב למבקש, וכי בא כוחו יפנה לבא כוח המשיבה לצורך תיאום מועד להעתקת החומר.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ו, 07 יוני 2016, בהעדר הצדדים.